

47

ראה Re'eh

Deuteronomy 11:26-16:17

11

- 26 See, this day I set before you blessing and curse:
- 27 blessing, if you obey the commandments of your God הוהי that I enjoin upon you this day;
- 28 and curse, if you do not obey the commandments of your God הוהי, but turn away from the path that I enjoin upon you this day and follow other gods, whom you have not experienced. (whom you have not experienced i.e., who have not proved themselves to you; cf. Hos. 13.4.)
- 29 When your God הוהי brings you into the land that you are about to enter and possess, you shall pronounce the blessing at Mount Gerizim and the curse at Mount Ebal.—
- 30 Both are on the other side of the Jordan, beyond the west road that is in the land of the Canaanites who dwell in the Arabah—near Gilgal, by the terebinths of Moreh.
- 31 For you are about to cross the Jordan to enter and possess the land that your God הוהי is assigning to you. When you have occupied it and are settled in it,
- 32 take care to observe all the laws and rules that I have set before you this day.
- ראַה אֲנִכִּי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה:
אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִכִּי מְצַוָּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם:
וְהַקְלָלָה אֲסִי־לָא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִכִּי מְצַוָּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם:
וְהָיָה כִּי יְבִיאֲכָם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָתָּה בֹא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הָרִים גְּרִזִּים וְאֶת־הַקְלָלָה עַל־הָרֵי עִיבָל:
הֲלֹא־הֵמָּה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶרֶךְ מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֶרְבָה מִן־הַגִּלְגָּל אֶצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה:
כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשְׁתָּהּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וַיְרִשְׁתֶּם אֹתָהּ וַיִּשְׁבְּתֶם־בָּהּ:
וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים וְאֵת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

12

- 1 These are the laws and rules that you must carefully observe in the land that הוהי, God of your ancestors, is giving you to possess, as long as you live on earth.
- 2 You must destroy all the sites at which the nations you are to dispossess worshiped their gods, whether on lofty mountains and on hills or under any luxuriant tree.
- 3 Tear down their altars, smash their pillars, put their sacred posts to the fire, and cut down the images of their gods, obliterating their name from that site.
- 4 Do not worship your God הוהי in like manner,
- אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם לָכֶּךָ לְרִשְׁתָּהּ כְּלִי־יָמִים אֲשֶׁר־אֲתֶם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה:
אֲבָד תִּבְדּוּן אֶת־כָּל־הַמִּקְדָּשִׁים אֲשֶׁר עֲבָדוּשָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הָהָרִים הַרְמִים וְעַל־הַגְּבֻעֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רֵעָן:
וְנִתְּצוּתָם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבְרֹתָם אֶת־מִצְבֵּיתָם וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שֵׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא:
לֹא־תַעֲשֶׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

- 5 but look only to the site that your God יהוה will choose amidst all your tribes as God's habitation, to establish the divine name there. There you are to go,
- 6 and there you are to bring your burnt offerings and other sacrifices, your tithes and contributions, (your ... contributions Lit. "the contribution(s) of your hands.") your votive and freewill offerings, and the firstlings of your herds and flocks.
- 7 Together with your households, (Together with your households Moses couches both the celebration and allocation of harvests in terms of Israelite society's basic social and economic unit. The phrasing of vv. 12, 18 conspicuously omits mention of the householder's (primary) wife. This means that she is authorized to carry out such activity in case her husband is unavailable. The wording also tacitly includes the case of a woman (typically a widow) whose household is not headed by a man. Cf. 5.14 and note at 5.6; see further the Dictionary under "house.") you shall feast there before your God יהוה, happy in all the undertakings in which your God יהוה has blessed you.
- 8 You shall not act at all as we now act here, each of us as we please,
- 9 because you have not yet come to the allotted haven that your God יהוה is giving you.
- 10 When you cross the Jordan and settle in the land that your God יהוה is allotting to you, and [God] grants you safety from all your enemies around you and you live in security,
- 11 then you must bring everything that I command you to the site where your God יהוה will choose to establish the divine name: your burnt offerings and other sacrifices, your tithes and contributions, (your ... contributions See note at v. 6.) and all the choice votive offerings that you vow to יהוה.
- 12 And you (you See note at v. 7.) shall rejoice before your God יהוה with your sons and daughters and with your male and female slaves, along with the [family of the] Levite in your settlements, for he has no territorial allotment among you.
- 13 Take care not to sacrifice your burnt offerings in any place you like,
- כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יבְחֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכְּנוֹ תִּדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה:
- וְהִבֵּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֵת תְּרוֹמַת יְדֵיכֶם וְנִדְבָתֵיכֶם וְנִדְבַתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקֹרְכֶם וְצֹאנֵכֶם:
- וְאִכְלֹתֶם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל־מַשְׁלַח יְדֵיכֶם אֲתָם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרַכָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:
- לֹא תַעֲשׂוּן כָּכָל אֲשֶׁר אָנֹכִינוּ עֹשִׂים כֹּה הַיּוֹם אִישׁ כְּלִי־יִשְׁרָאֵל בְּעֵינָיו:
- כִּי לֹא־בֵאתֶם עַד־עַתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנִּחְלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ:
- וְעַבְרַתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנַחֵל אֲתָכֶם וְהָיִיתָ לָכֶם מִכְּל־אִיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וְיִשְׁבַּתֶּם־בְּטָח:
- וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יבְחֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכְּנוֹ שְׁמוֹ שָׁמָּה תָבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֲתָכֶם עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְתְרוֹמַת יְדֵיכֶם וְכָל־מִבְחָר נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרֹו לַיהוָה:
- וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָם וּבְנֵיכֶם וּבָנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאִמָּהֵיכֶם וְחִלּוּי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה אֲתָכֶם:
- הִשָּׁמֶר לָךְ כְּנִתְעַלָּה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה:

- 14 כי אם־במקום אשר־יבחר יהוה באחד שבט־יך שם תעלה עלת־יך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוֹת: but only in the place that יהוה will choose in one of your tribal territories. There you (you See note at v. 7.) shall sacrifice your burnt offerings and there you shall observe all that I enjoin upon you.
- 15 רק בכל־אֵינת נפשֶךְ תזבח | ואכלת בשר כְּבִרְכַּת יהוה אֱלֹהֶיךָ אשר נתן־לך בכל־שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלוּ כֻצְבֵי וְכֹאֵיל: But whenever you desire, you may slaughter and eat meat in any of your settlements, according to the blessing that your God יהוה has granted you. The impure and the pure alike may partake of it, as of the gazelle and the deer. (gazelle ... deer I.e., animals that may be eaten (cf. 14.5; Lev. 11.1ff.), but not specified (Lev. 1.1ff.).)
- 16 רק הדם לא תאכלו עליה־אָרֶץ תשפֹּכֶנּוּ כַּמֵּיִם: But you must not partake of the blood; you shall pour it out on the ground like water.
- 17 לֹא־תֹכֵל לֶאֱכֹל בְּשַׁעְרֶיךָ מַעֲשֶׂר הַגֶּזֶל וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבִכּוֹר בִּקְרֶךָ וְצֹאנְךָ וְכֹל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדָּר וְנִדְבַתֶּךָ וּתְרוּמַת יָדְךָ: You may not partake in your settlements of the tithes of your new grain or wine or oil, or of the firstlings of your herds and flocks, or of any of the votive offerings that you vow, or of your freewill offerings, or of your contributions. (your contributions See note at v. 6.)
- 18 כִּי אם־לפני יהוה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יבחר יהוה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְשִׁמְחֶתָּ לִפְנֵי יהוה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַשְׁלַח יָדְךָ: These you must consume before your God יהוה in the place that your God יהוה will choose—you (you See note at v. 7.) and your sons and your daughters, your male and female slaves, and the [family of the] Levite in your settlements—happy before your God יהוה in all your undertakings.
- 19 הַשֹּׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּזְנֹב אֶת־הַלְוִי כִּלְיִמֶךָ עַל־אֲדֹמְתֶךָ: Be sure not to neglect the [family of the] Levite as long as you live in your land.
- 20 כִּי־יִרְחִיב יהוה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְאָמַרְתָּ אֲכֹלָה בָּשָׂר כִּי־תֹאמַרְנָה נִפְשֶׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכֹל־אֵינת נִפְשֶׁךָ תֹאכֵל בָּשָׂר: When יהוה enlarges your territory, as promised, and you say, “I shall eat some meat,” for you have the urge to eat meat, you may eat meat whenever you wish.
- 21 כִּי־יִרְחֹק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יבחר יהוה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נתן יהוה לך כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָךְ וְאָכַלְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ בְּכֹל אֵינת נִפְשֶׁךָ: If the place where יהוה has chosen to establish the divine name is too far from you, you may slaughter any of the cattle or sheep that יהוה gives you, as I have instructed you; and you may eat to your heart’s content in your settlements.
- 22 אֲךָ כַּאֲשֶׁר יֹאכֵל אֶת־הַצִּבִּי וְאֶת־הָאֵיל כֵּן תֹאכְלוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יִחְדּוּ יֹאכְלוּ: Eat it, however, as the gazelle and the deer are eaten: the impure may eat it together with the pure.
- 23 רַק חֹזֶק לְבַלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכֵל הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר: But make sure that you do not partake of the blood; for the blood is the life, and you must not consume the life with the flesh.
- 24 לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֶנּוּ כַּמֵּיִם: You must not partake of it; you must pour it out on the ground like water:

- 25 לֹא תֹאכְלֶנּוּ לִמְעַן יֵיטֵב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיֵּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: you must not partake of it, in order that it may go well with you and with your descendants to come, for you will be doing what is right in the sight of יהוה.
- 26 רַק קִדְשֵׁיךָ אֲשֶׁר־יִהְיוּ לָךְ וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה: But such sacred and votive donations as you may have shall be taken by you (shall be taken by you Lit. “you shall pick up and come.”) to the site that יהוה will choose.
- 27 וְעָשִׂיתָ עֲלֵהֶיךָ הַבֶּשֶׂר וְהַדָּם עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם־זִבְחֶיךָ יִשְׁפֹךְ עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבֶּשֶׂר תֹּאכַל: You (You See note at v. 7.) shall offer your burnt offerings, both the flesh and the blood, on the altar of your God יהוה; and of your other sacrifices, the blood shall be poured out on the altar of your God יהוה, and you shall eat the flesh.
- 28 שִׁמְרָה וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ לַמַּעַן יֵיטֵב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיֵּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: Be careful to heed all these commandments that I enjoin upon you; thus it will go well with you and with your descendants after you forever, for you will be doing what is good and right in the sight of your God יהוה.
- 29 כִּי־יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָּאֲשָׁמָה לְרִשְׁתָּ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ וַיְרִשְׁתָּ אוֹתָם וַיִּשְׁבְּתָּ בְּאַרְצָם: When your God יהוה has cut down before you the nations that you are about to enter and dispossess, and you have dispossessed them and settled in their land,
- 30 הִשָּׁמֶר לָךְ פֶּן־תִּנְקַשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְׁמָדָם מִפְּנֵיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אֲנִי: beware of being lured into their ways after they have been wiped out before you! Do not inquire about their gods, saying, “How did those nations worship their gods? I too will follow those practices.”
- 31 לֹא־תַעֲשֶׂה כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תוֹעֵבֶת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂא עֹשׂוֹ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בָּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם: You shall not act thus toward your God יהוה, for they perform for their gods every abhorrent act that יהוה detests; they even offer up their sons and daughters in fire to their gods.

13

- 1 אֵת כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אַתּוֹ תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִּקַּח עִלּוֹ וְלֹא תִּגְרַע מִמֶּנּוּ: (This verse constitutes 12.32 in some editions, so that chapter 13 starts with the next verse.) Be careful to observe only that which I enjoin upon you: neither add to it nor take away from it.
- 2 כִּי־יִקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֹלֶם חֲלֹמִים וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת: If there appears among you a prophet or a dream-diviner, who gives you a sign or a portent,
- 3 וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נִלְכָּה אַחֲרָי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעַתֶּם וְנַעֲבֹדָם: saying, “Let us follow and worship another god”—whom you have not experienced (whom you have not experienced See note at 11.28.) —even if the sign or portent named to you comes true,

- 4 do not heed the words of that prophet or that dream-diviner. For your God יהוה is testing you to see whether you really love your God יהוה with all your heart and soul.
- 5 It is your God יהוה alone whom you should follow, whom you should revere, whose commandments you should observe, whose orders you should heed, whom you should worship, and to whom you should hold fast.
- 6 As for that prophet or dream-diviner, such a one shall be put to death for having urged disloyalty to your God יהוה—who freed you from the land of Egypt and who redeemed you from the house of bondage—to make you stray from the path that your God יהוה commanded you to follow. Thus you will sweep out evil from your midst.
- 7 If your brother, your own mother's son, (your own mother's son Samaritan reads, "the son of your father or the son of your mother.") or your son or daughter, or the wife of your bosom, or your closest friend (closest friend Lit. "friend who is as yourself.") entices you in secret, saying, "Come let us worship other gods"—whom neither you nor your ancestors have experienced (whom neither you nor your ancestors have experienced See note at 11.28.) —
- 8 from among the gods of the peoples around you, either near to you or distant, anywhere from one end of the earth to the other:
- 9 do not assent or give heed to any of them. Show no pity or compassion, and do not cover up the matter;
- 10 but take that person's life. Let your hand be the first to put that person to death, followed by the hand of the rest of the people.
- 11 Stone that person to death for having sought to make you stray from your God יהוה, who brought you out of the land of Egypt, out of the house of bondage.
- 12 Thus all Israel will hear and be afraid, and such evil things will not be done again in your midst.
- 13 If you hear it said, of one of the towns that your God יהוה is giving you to dwell in,
- 14 that some scoundrels from among you have gone and subverted the inhabitants of their town, saying, "Come let us worship other gods"—whom you have not experienced—
- לֹא תִשְׁמָע אֶל־דְּבַר הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־חֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מִנְטָה יִהְיֶה אֲלֵהֶיכֶם אֲתָלֶם לַדֵּעַת הַיִּשְׁכֶּם אֲהַבִּים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
- אֲחֵרֵי יִהְיֶה אֲלֵהֶיכֶם תִּלְכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבִקְלּוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וְבוֹ תִדְבְּקוּן:
- וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא יוֹמֶת כִּי דְבַר־סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְהַפְדֶּךָ מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדְיָחְךָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵלְכֶת בָּהּ וּבַעֲרָתָ הָרָע מִקִּרְבְּךָ:
- כִּי יִסְיִתְךָ אֲחִיךָ בֶן־אִמְךָ אוֹ־בִנְךָ אוֹ־בִתְךָ אוֹ אִשְׁתְּ חִילְךָ אוֹ רֵעֶךָ אֲשֶׁר כִּנְפֶשְׁךָ בִּסְתֵר לֹא־מָרָךְ וְנִעְבְּדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאֶבְתִּיךָ:
- מֵאֲלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם הַקְרִיבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֻקִּים מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ:
- לֹא־תֹאבְדָה לוֹ וְלֹא תִשְׁמָע אֵלָיו וְלֹא־תַחֲוֶם עִינְךָ עָלָיו וְלֹא־תַחַמֵּל וְלֹא־תִכְסֶה עָלָיו:
- כִּי הִרְגָה תִהְיֶה־לְךָ יָדְךָ וְתִהְיֶה־לְךָ בְּרָאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרָנָה:
- וּסְקִלְתוּ בָאֲבָנִים וּמָת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדְיָחְךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:
- וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא־יִוָּסְפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ:
- כִּי־תִשְׁמָע בְּאַחַת עָלֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֲלֵהֶיךָ נָתַן לְךָ לְשֹׁבֶת שָׁם לֵאמֹר:
- יֵצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעַל מִקִּרְבְּךָ וַיְדִיחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר יִלְכָה וְנִעְבְּדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּם:

- 15 ודרשתי וחקרת ושאלתי היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: you shall investigate and inquire and interrogate thoroughly. If it is true, the fact is established—that abhorrent thing was perpetrated in your midst—
- 16 הנה תלה את־ישבי העיר והוא לפי־חרב החלם אתה ואת־כל־אשר־בה ואת־בהמתה לפי־חרב: put the inhabitants of that town to the sword and put its cattle to the sword. Doom it and all that is in it to destruction:
- 17 ואת־כל־שללה תקבץ אל־תוך רחבה ושרפת באש את־העיר ואת־כל־שללה כליל ליהנה אלהיך והייתה תל עולם לא תבנה עוד: gather all its spoil into the open square, and burn the town and all its spoil as a holocaust to your God יהוה. And it shall remain an everlasting ruin, never to be rebuilt.
- 18 ולא־ידבק בידך מאומה מן־החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן־לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבותיך: Let nothing that has been doomed stick to your hand, in order that יהוה may turn from a blazing anger and show you compassion, and in compassion increase you as promised on oath to your fathers—
- 19 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: יהוה, obeying all the divine commandments that I enjoin upon you this day, doing what is right in the sight of your God יהוה.

14

- 1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא־תשימו קרחה בגין עיניכם למת: You are children of your God יהוה. You shall not gash yourselves or shave the front of your heads because of the dead.
- 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על־פני האדמה: יהוה: your God יהוה chose you from among all other peoples on earth to be a treasured people.
- 3 לא תאכל כל־תועבה: You shall not eat anything abhorrent.
- 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שׁה כשבים ושׁה עזים: These are the animals that you may eat: the ox, the sheep, and the goat;
- 5 אֵיל וצבי ויתמור ואקו ודישן ותאו וזמר: (A number of these creatures cannot be identified with certainty.) the deer, the gazelle, the roebuck, the wild goat, the ibex, the antelope, the mountain sheep,
- 6 וכל־בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה ובהמה אתה תאכלו: and any other animal that has true hoofs which are cleft in two and brings up the cud—such you may eat.
- 7 אך את־זו לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את־הגמל ואת־הארנבת ואת־השפן כי־מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: But the following, which do bring up the cud or have true hoofs which are cleft through, you may not eat: the camel, the hare, and the daman—for although they bring up the cud, they have no true hoofs—they are impure for you;

- 8 also the swine—for although it has true hoofs, it does not bring up the cud—is impure for you. You shall not eat of their flesh or touch their carcasses.
- 9 These you may eat of all that live in water: you may eat anything that has fins and scales.
- 10 But you may not eat anything that has no fins and scales: it is impure for you.
- 11 You may eat any pure bird.
- 12 The following (The following A number of these creatures cannot be identified with certainty.) you may not eat: the eagle, the vulture, and the black vulture;
- 13 the kite, the falcon, and the buzzard of any variety;
- 14 every variety of raven;
- 15 the ostrich, the nighthawk, the sea gull, and the hawk of any variety;
- 16 the little owl, the great owl, and the white owl;
- 17 the pelican, the bustard, and the cormorant;
- 18 the stork, any variety of heron, the hoopoe, and the bat.
- 19 All winged swarming things are impure for you: they may not be eaten.
- 20 You may eat only pure winged creatures.
- 21 You shall not eat anything that has died a natural death; give it to the stranger in your community to eat, or you may sell it to a foreigner. For you are a people consecrated to your God יהוה. You shall not boil a kid in its mother's milk.
- 22 You (You See note at 12.7.) shall set aside every year a tenth part of all the yield of your sowing that is brought from the field.
- 23 You shall consume the tithes of your new grain and wine and oil, and the firstlings of your herds and flocks, in the presence of your God יהוה, in the place where [God] will choose to establish the divine name, so that you may learn to revere your God יהוה forever.
- וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מַפְלִיס פְּרָסָה הוּא וְלֹא גֵרָה טָמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבִגְבֻלָתָם לֹא תִגְעוּ:
- אֵת־זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם כָּל אֲשֶׁר־לּוֹ סִנְפִיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹאכְלוּ:
- וְכָל אֲשֶׁר אֵין־לּוֹ סִנְפִיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא תֹאכְלוּ טָמֵא הוּא לָכֶם:
- כָּל־צִפּוֹר טָהוֹר תֹאכְלוּ:
- וְזֶה אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהַעֲזוּנִיָּה:
- וְהַרְאָה וְאֶת־הָאֵלָה וְהַדִּיהָ לְמִינָהּ:
- וְאֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ:
- וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַתְּחֹמֶס וְאֶת־הַשְּׂחֹף וְאֶת־הַנֶּץ לְמִינֵהוּ:
- אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף וְהַתְּנִשְׁמֶת:
- וְהַקָּאָת וְאֶת־הַרְחֻמָּה וְאֶת־הַשְּׁלִי:
- וְהַחֲסִילָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוֹכִיפֶת וְהַעֲטָלָף:
- וְכָל שָׂרָץ הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֹאכְלוּ:
- כָּל־עוֹף טָהוֹר תֹאכְלוּ:
- לֹא תֹאכְלוּ כָל־נֶבֶלָה לְגֵר אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֵיךָ תִּתְּנָהּ וְאָכְלָה אֹו מִכֹּר לְנִכְרִי כִי עִם קְדוּשָׁתָהּ אֵתָּה לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ:
- עֲשֹׂר תַעֲשֹׂר אֵת כָּל־תְּבוּאָתְךָ וְרֹעֶךָ הַיֵּצֵא הַשְּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה:
- וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחָר לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם מִעֵשֶׂר הַגִּנֹּל תִּירֹשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ וּבִכּוֹרֶת בָּקָרְךָ וְצֹאנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים:

- 24 וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתָם כִּי־יִרְחֹק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
25 וְנִתְּנָה בְכֶסֶף וְצִרְתָּ הֶכֶסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
26 וְנִתְּנָה הֶכֶסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תִּאְוָה נִפְשְׁךָ בִּבְקָר וּבִצְאָן וּבְלִיָּן
וּבְשֹׂכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאֹלךָ נִפְשְׁךָ וְאִכְלֶתָ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֹתָהּ וּבֵיתְךָ:
27 וְהָלֵךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ:
28 מִקְצֵה | שְׁלֹשׁ שָׁנִים תוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ תְּבוּאָתְךָ בְּשָׁנָה הַהִיא
וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ:
29 וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין־לּוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיִּתּוּם וְהָאֵלְמָנָה
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאִכְלוּ וְשִׂבְּעוּ לִמְעַן יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־מַעֲשֶׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

15

- 1 מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה:
2 וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל־בֹּעֵל מַשָּׂה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשֶּׂה בְּרַעְיוֹ
לֹא־יִגַּשׁ אֶת־רַעְיוֹ וְאֶת־אֲחִיו כִּי־קִרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה:
3 אֶת־הַנִּזְכָּרִי תִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ אֶת־אֲחִיךָ תִשְׁמָט יָדְךָ:
4 אֲפָס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְךָ אֶבְיּוֹן כִּי־יְבָרְכְךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נְתִילָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ:
5 רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם:
- 1 Every seventh year (Every seventh year Lit. “After a period of seven years”; cf. 14.28.) you shall practice remission of debts.
2 This shall be the nature of the remission: all creditors shall remit the due that they claim from their fellow [Israelites]; they shall not dun their fellow [Israelites] or kin, for the remission proclaimed is of יהוה.
3 You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kin.
4 There shall be no needy among you—since your God יהוה will bless you in the land that your God יהוה is giving you as a hereditary portion—
5 if only you heed your God יהוה and take care to keep all this Instruction that I enjoin upon you this day.

- 6 For your God יהוה will bless you as promised: you will extend loans to many nations, but require none yourself; you will dominate many nations, but they will not dominate you.
- 7 If, however, there is a needy person among you, one of your kin in any of your settlements in the land that your God יהוה is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kin.
- 8 Rather, you must open your hand and lend whatever is sufficient to meet the need.
- 9 Beware lest you harbor the base thought, “The seventh year, the year of remission, is approaching,” so that you are mean and give nothing to your needy kin—who will cry out to יהוה against you, and you will incur guilt.
- 10 Give readily and have no regrets when you do so, for in return your God יהוה will bless you in all your efforts and in all your undertakings.
- 11 For there will never cease to be needy ones in your land, which is why I command you: open your hand to the poor and needy kin in your land.
- 12 If a fellow Hebrew man—or woman—is sold to you, he shall serve you six years, and in the seventh year you shall set him free.
- 13 When you set him free, do not let him go empty-handed:
- 14 Furnish him out of the flock, threshing floor, and vat, with which your God יהוה has blessed you.
- 15 Bear in mind that you were slaves in the land of Egypt and your God יהוה redeemed you; therefore I enjoin this commandment upon you today.
- 16 But should he say to you, “I do not want to leave you”—for he loves you and your household and is happy with you—
- 17 you shall take an awl and put it through his ear into the door, and he shall become your slave in perpetuity. Do the same with your female slave.
- 18 When you do set either one free, do not feel aggrieved; for in the six years you have been given double the service of a hired worker. Moreover, your God יהוה will bless you in all you do.
- כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לְךָ וְהִעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמַשְׁלֹט בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשֹׁלוּ:
- כִּי־יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיֹן מֵאַחַד אֲחֵיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תִאֲמָץ אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקַּץ אֶת־יָדְךָ מֵאֲחֵיךָ הָאֶבְיֹן:
- כִּי־פָתַח תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהִעֲבַט תַּעֲבִיטֵנוּ דֵּי מַחְסָרוֹ אֲשֶׁר יִחְסֹר לוֹ:
- הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דְבַר עִם־לִבְּךָ בִּלְעֵל לֵאמֹר קִרְבָּה שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינֶךָ בְּאֲחֵיךָ הָאֶבְיֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עֲלֶיךָ אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וְהָיָה בְּךָ חֵטָא:
- נָתַתָּ וְתָתַן לוֹ וְלֹא־יִרְעַע לְבָבְךָ בַּתְּתֹתָ לוֹ כִּי בְגִלָּה הִדְבַּר הַזֶּה יְבָרְכְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ:
- כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֶבְיֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנִכִּי מְצֻנֶּה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח אֶת־יָדְךָ לְאֲחֵיךָ לְעִנְיָךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצְךָ:
- כִּי־יִמְכַר לְךָ אִתִּיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנַת הַשְּׁבִיעִית תִּשְׁלַחְתָּנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ:
- וְכִי־תִשְׁלַחְתָּנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְתָּנוּ רִיקִים:
- הַעֲנִיק תַּעֲנִיֵּק לוֹ מִצֹּאֲנֶךָ וּמִגֶּרְנֶךָ וּמִיִּקְבְּךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתְּנֶה־לוֹ:
- וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנִכִּי מְצֻנֶּה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם:
- וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֶצְא מֵעִמְךָ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ:
- וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּהּ בְּאָזְנוֹ וּבִלְלַת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאָף לְאִמְתְּךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן:
- לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶךָ בְּשִׁלְחָךָ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ כִּי מִשְׁנֵה שֹׂכֵר שְׁכִיר עֶבֶדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִרְכְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

- 19 כִּלְהִבְכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרְךָ וּבְצֹאֲנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדֹּשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכֹּר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגְזֹז בְּכוֹר צֹאֲנֶךָ:
You (You See note at 12.7.) shall consecrate to your God הוּדִי all male firstlings that are born in your herd and in your flock: you must not work your firstling ox or shear your firstling sheep.
- 20 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
אֹתָהּ וּבֵיתָךְ:
You and your household shall eat it annually before your God הוּדִי in the place that הוּדִי will choose.
- 21 וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוֹם פֶּסֶחַ אִו עִוָּר כֵּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ:
But if it has a defect, lameness or blindness, any serious defect, you shall not sacrifice it to your God הוּדִי.
- 22 בַּשְּׂעִירֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטְהוֹר יַחְדָּו כַּצִּבִּי וְכַאֲיֵל:
Eat it in your settlements, the impure among you no less than the pure, just like the gazelle and the deer.
- 23 רַק אַתָּה־דָּמוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֶנּוּ כַּמַּיִם:
Only you must not partake of its blood; you shall pour it out on the ground like water.

16

- 1 שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאֲבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ הָאֲבִיב
הוֹצִיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה:
Observe the month (month Cf. Exod. 13.4; 23.15; 34.18.) of Abib and offer a passover sacrifice to your God הוּדִי, for it was in the month (month See previous note.) of Abib, at night, that your God הוּדִי freed you from Egypt.
- 2 וּזְבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבִקָּר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
לְשָׁכֶנָּה שְׁמוֹ שֵׁם:
You shall slaughter the passover sacrifice for your God הוּדִי, from the flock and the herd, in the place where הוּדִי will choose to establish the divine name.
- 3 לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עֲלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִי
בַחֲפוֹזִן יֵצְאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
You shall not eat anything leavened with it; for seven days thereafter (thereafter Lit. "upon it.") you shall eat unleavened bread, bread of distress—for you departed from the land of Egypt hurriedly—so that you may remember the day of your departure from the land of Egypt as long as you live.
- 4 וְלֹא־יֵרָאָה לְךָ שֹׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלִּין מִן־הַבֶּשָׂר
אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לְבֹקֶר:
For seven days no leaven shall be found with you in all your territory, and none of the flesh of what you slaughter on the evening of the first day shall be left until morning.
- 5 לֹא תֹאכַל לִזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׂעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:
You are not permitted to slaughter the passover sacrifice in any of the settlements that your God הוּדִי is giving you;
- 6 כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֶנָּה שְׁמוֹ שֵׁם תִּזְבַּח
אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם:
but at the place where your God הוּדִי will choose to establish the divine name, there alone shall you slaughter the passover sacrifice, in the evening, at sundown, the time of day when you departed from Egypt.

- 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית
בבקר והלכת לאהליך: You shall cook and eat it at the place that your
God יהוה will choose; and in the morning you may
start back on your journey home.
- 8 וששית ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא
תעשה מלאכה: After eating unleavened bread six days, you shall
hold a solemn gathering (solemn gathering Precise
meaning of Heb. 'aereth uncertain. Cf. Lev.
23.36; Num. 29.35.) for your God יהוה on the
seventh day: you shall do no work.
- 9 שבועה שבעת תספר־לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבועה
שבועות: You shall count off seven weeks; start to count
the seven weeks when the sickle is first put to
the standing grain.
- 10 ועשית חג שבועות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתן
כאשר יברכך יהוה אלהיך: Then you (you See note at 12.7.) shall observe the
Feast of Weeks for your God יהוה, offering your
freewill contribution according as your God יהוה
has blessed you.
- 11 ושמחת לפני | יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכון שמו שם: You shall rejoice before your God יהוה with your
son and daughter, your male and female slave, the
[family of the] Levite in your communities, and
the stranger, the fatherless, and the widow in
your midst, at the place where your God יהוה will
choose to establish the divine name.
- 12 וזכרת כי־עבד היית במצרים ושמרת ועשית את־החקים
האלה: Bear in mind that you were slaves in Egypt, and
take care to obey these laws.
- 13 חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים באספך מגרנך ומיקבך: After the ingathering from your threshing floor
and your vat, you shall hold the Feast of Booths
for seven days.
- 14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: You shall rejoice in your festival, with your son
and daughter, your male and female slave, the
[family of the] Levite, the stranger, the
fatherless, and the widow in your communities.
- 15 שבועת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר־יבחר יהוה כי
יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך
שמח: You (You See note at 12.7.) shall hold a festival
for your God יהוה seven days, in the place that
your God יהוה will choose; for your God יהוה will bless all
(all Lit. "you in all.") your crops and all your
undertakings, and you shall have nothing but joy.
- 16 שלוש פעמים | בשנה יראה כל־זכורך את־פני | יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא
יראה את־פני יהוה ריקם: Three times a year—on the Feast of Unleavened
Bread, on the Feast of Weeks, and on the Feast of
Booths—all your males shall appear before your God
יהוה in the place that [God] will choose. They
shall not appear before יהוה empty-handed,
- 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן־לך: but each with his own gift, according to the
blessing that your God יהוה has bestowed upon you.